

DODATEK SPECJALNY 'NR 8

Pismo Środowiskowego Kręgu Instruktorskiego
im. A. Małkowskiego w Poznaniu

18.V.81.

NR. 2.



**NAM TRUD NIE STRASZNY ANI ZNÓJ
BO MYŚMI ZŁU WYDALI BÓJ
I Z NIM DO WALKI WCIAŻ NAS GNA
HARCERSKA DOLA RADOSNA**

OD REDAKCJI

Po powstaniu Kręgów Instruktorskich im. Andrzeja Małkowskiego pojawia się wręcz konieczność istnienia wydawnictw i czasopism reprezentujących ruch KIHAM. Pierwszym takim czasopismem stało się "Bratnie Słowo", redagowane i wydawane przez warszawski KIHAM. Zostało ono z czasem uznane za organ Porozumienia KIHAM. W ślad za "Bratnim Słowem", drukującym przede wszystkim dokumenty KIHAM i inne informacje o ruchu /obok sporej ilości materiałów historycznych i metodycznych/, pojawiło się świetnie redagowane krakowskie "Czuwaj", będące bardziej już czasopismem metodycznym. Istnieją również "Harcercz Śląski" z Katowic, "Harcercz Opolski", "ONG" z Gdańska, "Zawiszak" z Lubli na. Wszystkie te czasopisma spełniają swoją rolę informując środowiska harcerzy i ich sympatyków o sprawach KIHAM i wielu innych, o których władze harcerskie niekoniecznie miały ochotę informować wszystkich.

W Poznaniu do tej pory rolę informacyjną spełniały te wszystkie wymienione czasopisma oraz opracowywane przy pomocy instruktorów z poznańskiego KIHAM - członków NSZZ "Solidarność" - Dodatek nr 8 "do Serwisu Informacyjnego" Komisji Zakładowej "Solidarności" przy UAM. W obecnej chwili powstała jednak konieczność, aby Krąg poznański wypowiedział się sam i przedstawił istniejący stan rzeczy po VII Zjeździe ZHP. Czasopismo które niejako inaugurujemy, niniejszym numerem, nie będzie z całą pewnością czymś stałym, ukazującym się periodycznie. O ile jednak zajdzie ku temu potrzeba, będzie się ono ukazywać w miarę potrzeb i możliwości. W myśl założeń swoich twórców będzie to rzecz otwarta dla wszystkich harcerzy i każdy niezależnie od głoszonych przez siebie poglądów i przekonań, będzie mógł zabrać głos na tych łamach.

NASZ KRĄG

Harcerstwo rozumiane jako Służba Ojczyźnie i Społeczeństwu nigdy nie stało obok toczących się wydarzeń, obok życia. Takie były i takimi są nadal nakazy służby. Sprawy naszych Ojców i Braci są naszymi sprawami. W dziele odnowy podstawowych wartości moralnych i społecznych, zapoczątkowanym w sierpniu 1980 nie może zabraknąć harcerzy. Zakamienie się programu Harcerskiej Służby Polsce Socjalistycznej, kryzys dotychczasowego modelu wychowawczego spowodowały powstanie ruchu instruktorskiego, który postawił sobie za cel przywrócenie harcerstwu jego tradycyjnych wartości przede wszystkim moralnych.

W dniach 25 i 26 października ubr. odbyło się w Warszawie spotkanie instruktorów z różnych środowisk Polski, na którym powołano do życia Porozumienie Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, które na następnej zbieżce przekształciło się w Porozumienie Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego /Porozumienie KIHAM/.

Wśród podstawowych celów, jakie stawia sobie ruch należy wymienić przywrócenie właściwego miejsca harcerskiej metodyce wychowawczej, kultywowanie harcerskich tradycji jako szczerego czynnika wychowawczego, wychowanie przez osobisty przykład instruktora, zachowanie społecznego charakteru pracy w ZHP i poszanowanie na terenie ZHP tolerancji światopoglądowej.

Cele te przyswiecały instruktorom reprezentującym trzy poznańskie hufce ZHP, którzy 20 listopada 1980 powołali do życia Środowiskowy Krąg Instruktorski im. A. Małkowskiego, zatwierdzony Rozkazem L 1/81 przez Komendanta Chorągwi Poznańskiej. Krąg Poznański jest jednym z siedmiu członków - założycieli Porozumienia KIHAM, hm. Piotr Stawicki wszedł w skład Rady Porozumienia. Od pierwszych dni istnienia Krąg rozwinął szeroko zakrojoną działalność: opublikował my tekst "Listu otwartego instruktorów ZHP ze środowiska krakowskiego", opracowując jednocześnie nasze stanowisko wobec poszczególnych punktów listu; do końca 1980 r. trwało zbieranie podpisów osób popierających treść tego dokumentu; przegotowaliśmy poradnik "Mały Założyciel" wraz z Wzorcowym Regulaminem Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego. Na II Zbiórce Porozumienia podjęliśmy się opracowania projektu nowego statutu ZHP, pracą nad którym poświęcona była III Zbiórka Porozumienia, zorganizowana przez nasz Krąg na początku stycznia w Kiekrzu. Równolegle prowadziliśmy przygotowania do Chorągwianej Konferencji Sprawodawczo-Wyborczej, w której brało udział 6 członków Kręgu i trzech zostało delegatami na VII Zjazd ZHP, czterech weszło w skład Rady Chorągwi.

W marcu Krąg przygotował i przeprowadził I Seminarium Instruktorskie poświęcone celom wychowania w ZHP, inicjując cykl spotkań przeznaczonych dla instruktorów naszej Chorągwi.

W chwili obecnej Krąg liczy 21 członków reprezentujących poznańskie Hufce: Grunwald, Wilda, Jeżyce i Stare Miasto. Powołane w ramach Kręgu zespoły zajmują się opracowaniami metodycznymi - na ukończeniu jest praca poświęcona drużynom zachowującym, przed nami niewątpliwie najtrudniejsze zadanie: drużyny starszoharcerskie. Opracowania te, przygotowywane przez doświadczonych instruktorów, powinny stać się pomocą metodyczną dla podstawowych jednostek organizacyjnych, ceną zwłaszcza wobec katastrofalnej wprost sytuacji na rynku wydawnictw harcerskich; nie zamierzamy jednak dublować pracy poszczególnych wydziałów programowych ani komendy Chorągwi jako całości. Członkowie Kręgu nawiązali kontakty z NSZZ "SOLIDARNOŚĆ", który umożliwił nam działalność publikacyjną i dzięki któremu ukazała się m.in. niniejsze wydawnictwo.

Wiele nieporozumień wzbudziła sprawa naszych stosunków z Kościołem. Krąg uznając świecki charakter Związku Harcerstwa Polskiego nie organizuje praktyk religijnych. Stojąc na gruncie tolerancji światopoglądowej zagwarantowanej obywatelom przez Konstytucję PRL nie narzucamy nikomu żadnych przekonań światopoglądowych ani nie ograniczamy jego działalności w tej dziedzinie /w tym współpracy z Klasztorem O.O. Dominikanów w Poznaniu przy organizowaniu comiesięcznych Mszy Św. dla harcerzy/.

Krąg Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego jest kręgiem otwartym dla wszystkich instruktorów, którym nie są obojętne sprawy naszego Związku, którzy własną postawą i pracą pragną nadać organizacji taki kształt, by mogła wychowywać harcerzy na prawdziwych, w pełni wartościowych ludzi.

Grzegorz Bigaj pkm

UWAGA!

Gońco zachęcamy do zwiedzenia wystawy zorganizowanej przez Hufiec ZHP Warszawa Mokotów im. Szarych Szeregów oraz Oddział Wolski Muzeum Historycznego m.st. Warszawy/ul. Srebrna 12/na temat 70 lat Harcerstwa w Polsce. Na wystawie będzie można zobaczyć wiele interesujących eksponatów, nigdzie do tej pory nie przedstawianych, a pochodzących często ze zbiorów prywatnych. Organizatorzy wystawy mają na celu ukazanie prawdy o historii Harcerstwa, prawdy niejednokrotnie przemilczanej.

Godziny otwarcia: Wtorek 12.30-19.00, środa 10.00-15.30, czwartek 12.30-19.00, piątek 10.00-15.30, sobota 10.00-15.30, niedziela 11.00-16.30

VII ZJAZD ZHP

"Już niedługo rozpocznie obrady VII Zjazd ZHP" - pisał dh Maciej Musiał w Dodatku Specjalnym do Serwisu Informacyjnego "Solidarności" UAM Poznań pt. "Harcerstwo" z dnia 11.III.1981 r. - "Można mieć nadzieję, że przybiecztuje on odnowę Związku. Instruktorzy harcerscy zawsze stanowili aktywną część społeczeństwa, pozwala to wierzyć, że każdy z delegatów będzie głosił w poczuciu wielkiej odpowiedzialności za dzieci i młodzież - największe dobro Narodu".

Takie były nadzieje dh Macieja, lecz rzeczywistość bardzo od nich odbiegała. Mimo wielkich szans na dokonanie wielu pozytywnych zmian, VII Zjazd ZHP okazał się w myśl określenia niektórych delegatów, "Zjazdem niespełnionych nadziei". Co przyczyniło się do tego? Wbrew licznym deklaracjom Głównej Kwatery ZHP o skrupulatnym przestrzeganiu przepisów obowiązującego Statutu ZHP /jak na przykład przy rozpatrywaniu sprawy rejestracji Porozumienia Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego/ termin Zjazdu ustalony został dopiero na miesiąc przed planowanym terminem /17.II.br/ pomimo że § 29 Statutu ZHP wymaga co najmniej 2 miesięcy. Następstwem niedotrzymania przewidzianego Statutem terminu było zbyt późne dostarczenie delegatom materiałów zjazdowych. I tak, projekt zmian Statutu ZHP przygotowany przez komisję zjazdową wręczono delegatom poznańskim dnia 28.II., natomiast sprawozdanie Rady Naczelnej, Centralnej Komisji Rewizyjnej, a zwłaszcza projekt Uchwały dostarczono delegatom poznańskim w dniu 8.III., a niektórym delegatom dopiero na dwa dni przed wyjazdem do Warszawy. Stąd też rejonowe spotkania delegatów z terenu byłej Chorągwi Wielkopolskiej w Brażejewku w dniu 28.II. - 1.III.br, które odbyło się z udziałem zastępcy naczelnika hm. Blandyny Kupczyńskiej, z braku materiałów do dyskusji nie przyniosło żadnych konstruktywnych wniosków i propozycji. Podobna sytuacja miała miejsce w innych regionach kraju. W efekcie delegaci przyjechali na zjazd nie przygotowaniu do pracy.

Sam Zjazd czynił wrażenie nieprzygotowanego i zwołanego celem wyboru nowych władz. Świadczą o tym: po pierwsze, dyskusja na forum zjazdowym skupiająca się na problemach ideologiczno-prestiżowych, nie ruszająca prawie wcale problemów programowo-metodycznych, po drugie, organizacja i przebieg dyskusji w zespołach. Zespoły powołane zostały na chwilę przed rozpoczęciem Zjazdu, delegaci dowiedzieli się o podziale i przydziale do zespołów w przeddzień wyjazdu do Warszawy, natomiast tezy do dyskusji w zespołach zjazdowych dostarczone zostały delegatom na kilka godzin przed spotkaniem w zespołach. Przeznaczenie na pracę w zespołach liczących ponad 100 delegatów trzech godzin czasu, niejako w przerwie między wyborami, w godz. 12.30 - 1.30, nie sprzyjało ani rzeczowemu wymianie zdań, ani konstruktywnym wnioskom. Organizatorzy Zjazdu mimo licznych propozycji, nie chcieli lub nie mogli, tłumacząc to koniecznością oszczędzania, przedłużyć obrad Zjazdu chociażby o jeden dzień. W efekcie Zjazd obradował praktycznie non stop, co musiało w znacznym stopniu rzutować na wyniki jego prac. I tak na przykład dyskusja nad podstawowym dokumentem Związku, jakim jest Chwała, wobec zmęczenia delegatów, trwała tylko 3 godziny, z czego znaczna część poświęcono na ustalenie formuły jej przyjęcia.

O znaczeniu, jakim do nowej Uchwały przywiązują nowe władze Związku, niech świadczy fakt, że do ogółu instruktorów dotarła ona dopiero po upływie 40 dni od momentu jej uchwalenia /Motywy, nr 17 z 28.IV.br/. Następujące w kraju przemiany i zbliżające się Zjazd zaktywizował niektóre środowiska instruktorskie. Nie zabrakło wśród nich instruktorów należących do Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego. Instruktorzy ci już od września zeszłego roku próbowali ustalić kierunki zmian i zasady organizacji i działania Związku. Trzecia zbiórka Porozumienia KIHAM w Krakowie w dniu 14 - 15.II. br przyjęła propozycje projektu Statutu ZHP, Karty Praw i Obowiązków Instruktorów ZHP, Zobowiązania Instruktorskiego, Przrzeczenia Harcerskiego, Prawa Harcerskiego. Projekty te złożone na plenarnym posiedzeniu Rady Naczelnej ZHP dnia 17.II.br stały się obok projektów opracowanych przez komisję zjazdową i konwersatorium Przyszłość Harcerstwa, materiałem bazowym dla opracowania podstawowych dokumentów Związku. Członkowie Kręgów, delegaci stanowiący tylko nieliczną, bo 30 osobową

/na 1471 delegatów/ grupę, należeli do najbardziej aktywnych uczestników Zjazdu. Podstawowe założenia i kierunki zmian działalności Związku przedstawił w pierwszym dniu Zjazdu członek Rady Porozumienia hm. Andrzej Suchocki. W dyskusji plenarnej jak i w dyskusji w zespołach nie brakowało też innych delegatów, członków naszych Kręgów. Istnienie i działalność KIHAM znalazło aprobatę w oczach wielu instruktorów, chociaż nie brakowało też w dyskusji uwag krytycznych, czy wręcz ataków na Kręgi. Członkowie Kręgów i delegaci spotkali się w kuluarach zjazdowych dość często i na bieżąco omawiali problemy wynikające z pracy Zjazdu.

Zwyczajem zjazdowym jest organizowanie okolicznościowych stoisk. Do najbardziej obleganych należało także stoisko KIHAM, chociażby z tego powodu, że sprzedawano tu książki metodyczne i śpiewniki, których w minionym dwudziestolecu nie udało się wydrukować Głównej Kwaterze ZHP, np. "Jak prowadzić zastęp harcerski" - W. Szczygła, "Zwyczaj i obrzędy harcerskie" - T. Kwiatkowskiego, "Vademecum zastępowego". Jak świeże bułki rozchwytywane były czasopisma Kręgów, "Bratnie Słowo" oraz "Czuwaj". Niestety organizatorzy Zjazdu nie dopuścili do sprzedaży Dodatku do Serwisu Informacyjnego Solidarności przy UAM Poznań na temat harcerstwa.

Oczywiście w trakcie Zjazdu trudno było ustalić swoje stanowisko w odniesieniu do przyjmowanych dokumentów, stąd ocena tychże oraz zasady działania na najbliższą przyszłość ustalone zostały na czwartym spotkaniu Porozumienia KIHAM w dn. 12 - 13.IV.br w Bydgoszczy. Treść komunikatów z tej zbiórki opublikowana została w ramach artykułu Krzysztofa Kopczyńskiego "Niepokorne harcerstwo", opublikowanego w nr 6 "Tygodnika Solidarność" z dnia 8.V.br.

Hanna Olejniczak phm

Listy do Zjazdu

L I S T
dh Stanisława BRONIEWSKIEGO

Poniżej przedstawiamy tekst listu napisanego do Głównej Kwatery przez hm Stanisława Broniewskiego w związku z zaproszeniem go na VII Zjazd Związku Harcerstwa Polskiego.

Dh Stanisław Broniewski - "Orsza" w czasie wojny pełnił różne funkcje w warszawskim harcerstwie od 1.X.1941 r. do 5.V.1943 był komendantem chorągwi warszawskiej Szarych Szeregów, od 6.V.1943 - 3.X.1944 Naczelnikiem Szarych Szeregów. Po upadku Powstania Warszawskiego wraz z dowództwem AK poszedł do niewoli. W 1946 wrócił do Kraju, ale sytuacja uniemożliwiła mu pracę we władzach ZHP. Mimo to jest jedną z najpopularniejszych postaci ruchu harcerskiego i dla wielu nieodpartym autorytetem.

Stanisław Broniewski

Warszawa
dnia 13 marca 1981 r.

Główna Kwatera
Związku Harcerstwa Polskiego

Wczoraj, tj. 12 marca br o godzinie 19.25 otrzymałem przez gońca zaproszenie na Zjazd ZHP.

Niewątpliwie Główna Kwatera dobrze wie, że sprawy Harcerstwa i jego przyszłości leżą mi bardzo na sercu. Dawałem temu wielokrotnie wyraz publicznie. Sądzę, że w okresie odnowy Głównej Kwatery będzie usiłowała nawiązać ze mną kontakt, jeśli jej deklaracje oparcia się na tradycji Harcerstwa nie są gołosłowne. W przypadku zwrócenia się do mnie byłem gotów podjąć rozmowę. Zamiast tego otrzymałem druk zapraszający mnie na Zjazd.

Na Zjazd nie przybędę. Moja na nim obecność mogłaby bowiem być mylnie interpretowana jako akceptacja tego wszystkiego, co w ZHP dzieje się złego od wielu lat. Natomiast mój stosunek do tego jest zdecydowanie krytyczny.

Odpis niniejszego przekazuję do wiadomości i wykorzystania Kręgom Instruktorskim imienia Andrzeja Małkowskiego.

/-/ Stanisław Broniewski

Dnia 10.06.br w sali PAX im. Włodzimierza Pietrzaka przy ul. Kramarskiej 2, odbędzie się spotkanie harcerskie poświęcone Szarym Szeregom. Spotkanie organizuje Krąg Byłych Szesnastaków, działający przy 16 PDH. Zapraszamy wszystkich zainteresowanych.
Godz. 18.00

POROZUMIENIE
Kręgów Instruktorów Harcerskich
imienia Andrzeja Małkowskiego
- Warszawa, dnia 15 marca 1981 roku

Do
VII Zjazdu ZHP
Warszawa, Sala Kongresowa PKiN

Zebrani na piątym spotkaniu - instruktorzy Porozumienia Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, obradujący w Warszawie, w Pałacu Kultury i Nauki w dniach 14, 15 marca 1981 r. życzą Zjazdowi ZHP pomyślnych obrad, wierzymy, że Zjazd odważnie i zdecydowanie podejmie wszystkie problemy, od rozwiązania których zależy przyszłość Harcerstwa.

Uważamy, że stan ZHP w sferze programu i wychowania jest katastrofalny. Czujemy się w obowiązku oświadczyć że ogromnym niepokojem napawa nas niekonsekwentna, dwuznaczna postawa władz Związku Harcerstwa Polskiego:

- niepokoi nas wykazana przez Związek niezdolność do natychmiastowego odcięcia się od ludzi skompromitowanych w Harcerstwie,
- niepokoją nas podejmowane ostatnio próby usprawiedliwiania a nawet gloryfikowania absurdalnych pociągnięć organizacyjnych i metodycznych ostatnich lat,
- niepokoi nas połowiczność rozwiązań proponowanych w opublikowanych przez Władze Naczelne Związku projektach nowego Statutu ZHP i Uchwały VII Zjazdu, rozwiązań, które niejednokrotnie jedynie pozornie mają spełniać postulaty odnowy Związku, a faktycznie gwarantują utrzymanie wielu dotychczasowych błędów,
- niepokoją nas powtarzające się próby zdeprecjonowania w oczach opinii publicznej środowisk harcerskich konsekwentnie żądających pełnej i rzetelnej odnowy w ZHP,
- oburzyła nas cyniczna gra zademonstrowana przez Władze Związku w podjętych rozmowach z przedstawicielami Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" - reprezentującymi kilka milionów rodziców harcerzy. Świadczy o tym treść oficjalnych dokumentów przedzjazdowych sprzeczna w wielu istotnych punktach z treścią Komunikatu z tych rozmów.

Stwierdziliśmy, że bezwzględnym warunkiem odzyskania przez Harcerstwo społecznego zaufania będzie przyjęcie przez Zjazd następujących zasad:

1. Określenie się przez ZHP jako organizacji wychowawczej, stojącej w pełni na gruncie Konstytucji PRL, niepolitycznej, adresowanej do ludzi o różnych postawach światopoglądowych.

2. Uznanie pełnej niezależności i samodzielności Związku od jakichkolwiek organizacji społecznych i partii politycznych.

3. Uznanie w ZHP faktycznej i pełnej tolerancji światopoglądowej.

4. Zagwarantowanie pełnej dobrowolności w przynależności do ZHP.

5. Statutowe uznanie Prawa Harcerskiego za fundamentalny wzorzec określający postawę osobistą wszystkich członków ZHP.

6. Zagwarantowanie rzeczywistej demokracji w ZHP, dającej każdemu instruktorowi prawo i realne możliwości współdziałania w kształtowaniu programu i modelu organizacyjnego Związku.

7. Uznanie w ZHP prawa poszczególnych środowisk do wypracowania własnego stylu i szczegółowych rozwiązań metodycznych i programowych.

8. Uznanie w ZHP rzeczywistej więzi z całą, sięgającą 1911 roku tradycją Harcerstwa.

Przyjęcie powyższych zasad zapoczątkuje rzeczywistą naprawę ZHP i będzie warunkiem przyjęcia przez nas za własne Uchwał Zjazdu i przyszłych władz ZHP.

To nie dzieci i młodzież mają służyć istnieniu ZHP, ale Harcerstwo powinno służyć pomocą rodzinie i szkole w wychowaniu młodego pokolenia. Dlatego też Związek Harcerstwa Polskiego powinien być takim, jakim oczekuje go ogromna większość polskiego społeczeństwa.

Od podjętych przez Zjazd decyzji zależy przyszłe oblicze ruchu harcerskiego i jego jedność organizacyjna.

Delegaci Spotkania - Zjazdu
Porozumienia Kręgów Instruktorów
Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego ze środowisk:

Bydgoszcz, Chorałwi Gdańskiej, Gliwic, Gorzowa Wielkopolskiego, Janowa Wielkopolskiego, Kalisza, Katowic, Chorałwi Krakowskiej, Kraśnika, Lublina, Chorałwi Łódzkiej, Opola, Piotrkowa Trybunalskiego, Chorałwi Poznańskiej, Szczecina, Siedlec, Tarnowa, Torunia, Chorałwi Warszawskiej, Wrocławia, Zakopanego, Zielonej Góry.

K O M U N I K A T

W dniach 11 i 12 kwietnia 1981 roku odbyła się w Bydgoszczy szósta Zbiórka Porozumienia Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego.

Uczestnicy Zbiórki przyjęli oświadczenie, w którym zajęli stanowisko wobec VII Zjazdu ZHP /załącznik/.

Podczas Zbiórki przedstawiciele Kręgów omówili kierunki dalszej pracy Porozumienia KIHAM. Uznano za nadal aktualne "Zasady Porozumienia KIHAM", przyjęte w Warszawie w dn. 22 listopada 1980 roku. Przedstawiciele kilku Kręgów nie widzą możliwości naprawy Harcerstwa w jego obecnych strukturach i postulowali wystąpienie z szeregow ZHP.

W dniu 11 kwietnia 1981 roku odbył się kominek, na którym gościli przedstawiciele MKZ NSZZ "Solidarność" w Bydgoszczy: Mariusz Łabentowicz, Dariusz Dorszewski i Tomasz Rzeźnik.

W dniu 12 kwietnia 1981 roku delegacja Porozumienia odwiedziła strajkujących w gmachu ZSL w Bydgoszczy rolników i przekazała im list od uczestników Zbiórki z wyrazami sympatii.

Porozumienie Kręgów Instruktorów
Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego

Bydgoszcz, dn. 12.IV.1981 r.

Oświadczenie

VII Zjazd nie spełnił naszych oczekiwań. Kampania sprawozdawczo-wyborcza odbyła się przy niedemokratycznej ordynacji i częstym łamaniu zasad statutowych. Tryb przygotowań do Zjazdu nie pozwalał na właściwe opracowanie projektów dokumentów i sprowadzał dezinformację. Zjazd został zdominowany przez instruktorów odpowiedzialnych za doprowadzenie Harcerstwa do obecnego kryzysu. Odbył się w atmosferze napięcia, podejrzliwości i bezprawia /konfiskowanie materiałów programowych, rewizja/. Uzasadnia to liczne głosy o nieprawomocności Zjazdu i podważa szczerść deklarowanych przez Władze ZHP intencji odnowy moralnej, programowej i organizacyjnej Harcerstwa.

Dokumenty przyjęte przez Zjazd niosą wprawdzie zapowiedź pewnych zmian w charakterze organizacji i jej programie, dają jednak niewielką nadzieję na realną naprawę Harcerstwa.

Połowiczność rozwiązań i niejednoznaczność sformułowań powoduje, że podstawą działania Kręgów będzie walka o urzeczywistnienie zadeklarowanych przez Zjazd następujących, kardynalnych zasad Harcerstwa:

1. Samodzielności i samorządności. Rozumiemy to jako faktyczną niezależność Związku od jakiegokolwiek organizacji politycznej, społecznej, młodzieżowej, władz administracyjnych i szkolnych oraz demokratyczne, bez nacisków z zewnątrz decydowanie o celach, programie, strukturze i władzach Związku, w ramach obowiązującego prawa państwowego.

2. Tolerancji. Rozumiemy ją jako poszanowanie poglądów i przekonań każdego zucha, harcerza i instruktora wykluczenie indoktrynacji ideologicznej i narzucania światopoglądu, umożliwienie wykonywania praktyk religijnych przez odpowiednią organizację prowadzonych zajęć.

3. Dobrowolności i otwartości ZHP. Rozumiemy, że przynależność do Harcerstwa opiera się na świadomej woli i chęci przyjęcia na siebie obowiązku przestrzegania zasad i celów ZHP a to wyklucza wszelki przymus, naciski na zwiększenie szeregów Związku i rozliczanie jednostek organizacyjnych z ilości harcerzy.

4. Poszanowania historii i tradycji Harcerstwa. Rozumiemy, że wymaga to szacunku dla 70-letniego dorobku Harcerstwa, rezygnacji z manipulowania elementami tradycji, takimi jak hymn, mundur, odznaki, zwyczaje i obrzędy oraz odrzucenia fałszu i przemilczenia w historii.

5. Samodzielności programowej drużyn. Rozumiemy, że wyklucza to przymus udziału w akcjach i imprezach centralnych Związku, Chorałwi, i Hufca oraz potwierdza prawo każdego drużynowego do samodzielnego kształtowania programu drużyny w ramach metody harcerskiej.

6. Przestrzegania Prawa Harcerskiego. Rozumiemy, że przestrzeganie Prawa Harcerskiego obowiązuje wszystkich instruktorów i nakłada na nich obowiązek ustawicznej pracy nad sobą, kształtowania własnej osobowości i okazywania osobistego przykładu harcerzom.

Instruktorzy zrzeczeni w Kręgach im. Andrzeja Małkowskiego zdając sobie sprawę, że w harcerstwie najważniejsza jest praca wychowawcza z zuchami i harcerzami, skoncentrują wysiłki na wprowadzeniu w życie tych zasad w drużynach i szczeplach. Pamiętając, że postawa wychowawcy nie może być dwuznaczna moralnie nie będziemy realizować żadnych treści sprzecznych z duchem powyższych zasad kardynalnych.

Równocześnie Kręgi Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego będą nadal konsekwentnie dążyć do wprowadzenia następujących zmian, od których uzależniona jest możliwość uzdrowienia ZHP:

1. Przywrócenia Związkowi charakteru społeczno-wychowawczego i rezygnacja z określenia Go jako organizacji społeczno-politycznej.
2. Rozdzielenie władz uchwałodawczych /rad/ i wykonawczych /komend/.
3. Wprowadzenie demokratycznej ordynacji wyborczej przewidującej wyłącznie tajne wybory przy nieograniczonej ilości kandydatów.
4. Zdecydowanego ograniczenia pracy etatowej j ZHP do niezbędnego minimum w celu przywrócenia społecznego charakteru organizacji.
5. Rezygnacji Związku z akcji propagandowych naruszających zadeklarowany charakter organizacji i szkodliwych wychowawczo.

Porozumienie Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego

Bydgoszcz, dn. 12.IV.1981 roku

Porozumienie
K.I.H.A.M.

Bydgoszcz 12.04.1981r.

Do Rolników
strajkujących w gmachu ZSL
w Bydgoszczy

My - przedstawiciele Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego walczących o odnowę moralną Harcerstwa zwracamy się do Was z wyrazami naszej sympatii.

Chcemy abyście byli pewni, że rozumiemy i podzielamy Wasze przekonanie, że Polska Wieś musi mieć prawo do decydowania o sobie.

Przedstawiciele Kręgów z:
Białej Podlaskiej, Bydgoszczy, Garwolina,
Gorzowa Wlkp., Janowca Wlkp., Kalisza,
Katowic, Krakowa, Lublina, Łodzi, Opola,
Poznania, Torunia, Warszawy, Wrocławia,
Zakopanego i Zielonej Góry.

ROTA...

Do okupowanego budynku ZSL udała się kilkunastoosobowa delegacja aby przekazać strajkującym rolnikom wyrazy szacunku za nieugiętą postawę i solidarności z prowadzoną przez nich walką. Reszta w zwarłym szeregu w mundurach z plecakami stała na chodniku po drugiej stronie ulicy Dworcowej. Ledwie zdążyliśmy zamienić kilka słów, wyjaśnić kto zacy, a już któryś z rolników zapytał: "Dlaczego oni tam stoją, miejsca starczy tutaj dla wszystkich." Na pustym chodniku pozostały tylko plecaki. W niedużej sali kłębili się ludzie, wąsaci, ogorzali rolnicy obok młodych w szarych i zielonych mundurach. Dh Staszek Szopowicz odczytał list wystosowany do rolników przez uczestników zbiórki Porozumienia i przez moment zapadła cisza. Czuliśmy, że trzeba coś zaśpiewać - ale co, w takich momentach w pamięci pojawia się pustka - żadnej melodii, żadnych słów. Może "Bratnie słowo", to przecież o tym, "...że pomagać będziemy wzajemem...". Nieoczekiwanie z drugiego końca sali zahuczało: "Nie rzucim ziemi skąd nasz ród...". Wszyscy się poderwali, stanęliśmy ramię przy ramieniu.

W miesiąc później w dzienniku radiowym podano wiadomość: "Pozakończeniu rozprawy w sprawie rejestracji NSZZ Rolników Indywidualnych "Solidarność" delegacje rolników z całego kraju udały się pod Grób Nieznanego Żołnierza, gdzie złożono kwiaty i odśpiewano Rotę." Zaiste niezwykła to pieśń, pieśń - symbol, pieśń, która zmartwychwstała. Uświadomiłem to sobie wpełni w grudniu w Gdańsku tam przed bramą stoczni, gdy zagrzmiła w wykonaniu wielotyśięcnej rzeszy zgromadzonej pod trzema krzyżami. zdało mi się wówczas, że śpiewam ją po raz pierwszy w życiu, tak-byłem tego pewnie nigdy jej dotąd nie śpiewałem, a przecież znałem ją, znaliśmy ją wszyscy

nieomal od dziecka. Mimo, że - chyba przez ten rejren "...tak nam dopomóż Bóg." - o pieśni tej kazano nam nieśdyś zapomnieć, ona żyła życiem utajonym. Żyła by teraz wybuchnąć. Tam, w tej sali miała szczególnie wyraz, śpiewali ją starzy i młodzi, huczała tak, iż zdawać się mogło, że mury zadrża, a serca drżały napewno. Widziałem jak po starych pooranych brudami twarzach spływały łzy, a i wielu znał ukratkami ocierało oczy. Ta pieśń nie była już pieśnią przeciwko pruskiemu zaborcy, ale w obronie ziemi, tej skąd ród - chłopski ród.

Potem usiedliśmy gdzie kto mógł, były rozmowy - już optymistyczne, za dwa, najdalej trzy dni spodziewano się komisji sejmowej i zakończenia strajku, - piosenki, wspólne zdjęcia, wymiana gazetki i ulotek, opowieści o trzydziestu bez mała dniach strajku okupacyjnego, I może zabrzmi to patetycznie, ale była to wielka lekcja patriotyzmu - nie tego z rocznicowych uroczystości, ale tego, który nakazuje też szanować tych z których nasz ród - boć przecie większość z nas w którymś tam pokoleniu wywodzi się z tych, którzy "...żywią i bronią".

M. MUSIAK hm.



Z OSTATNIEJ CHWILI !

Jego Świątobliwość
Papież Jan Paweł II
Watykan

Ojciec Święty! Wstrząśnięci wiadomością o zamachu na Osobę Papieża łączymy się modlitwą i myślą ze wszystkimi ludźmi dobrej woli, dla których wydarzenie to jest wielkim ciosem zadany w istotę posłannictwa Kościoła. Osoba Waszej Świątobliwości jest dla nas wzorem i oparciem moralnym w harcerskiej służbie. Wierzymy, że otwarty sposób sprawowania misji apostołskiej przypieczątowany ofiarą krwi wielokrotni siłę oddziaływania waszej Świątobliwości.

Czuwaj!

Porozumienie Kręgów
Instruktorów Harcerskich
im. A. Małkowskiego

PILNE • WAŻNE • PILNE

W Krakowie dn. 11.11.81 w Pałacu Pugetów ul. Bohaterów Stalingradu 13 o godz. 18.00 odbędzie się uroczystość otwarcia wystawy fotograficznej pt. Harcerstwo Polskie w latach 1911-1945 organizowanej przez Muzeum Historii Fotografii im. prof. Bogackiego i Krakowskie Towarzystwo Fotograficzne. Wystawa zawiera 55 działów ujętych tematycznie. Społeczny Komitet Wystawy tworzą byli działacze ZHP ZHP okresu międzywojennego.

W dniu 10.06.br upływa 40 rocznica aresztowania hm Franciszka Firlika, byłego członka 16 Poznańskiej Drużyny Harcerzy oraz Naczelnika Szarych Szeregów na terenie wielkopolski. W związku z tym 21 Szczep ZHP noszący imię F. Firlika organizuje w dn. 10.06.1981 apel poległych przy byłej siedzibie gestapo przy ul. Niezłomnycho godz. 15.00 oraz dn. 11.06. o godz. 19.00 mszę św. w kościele św. Anny przy ul. Matejki.

Krąg Instruktorów Harcerskich im. A. Małkowskiego w Poznaniu zaprasza na II Seminarium Instruktorskie, które odbędzie się w Sali Tradycji Pałacu Kultury w Poznaniu w dn. 28.05.81 o godz. 18.00 - liczymy na obecność wszystkich interesujących się problematyką pracy drużyny harcerskiej.

Dobór i przygotowanie materiałów: R. Banaszak, C. Bigaj, W. Celichowski, H. Małecka, M. Musiak, H. Olejniczak, M. Preisler

Do użytku wewnętrznego